

Toplu Taşıma Araçlarında Çocuklu Kadınlara Asla Yer Vermeyin

– Sami Biber · 16 Temmuz 2019

TOPLU TAŞIMA ARAÇLARINDA ÇOCUKLU KADINLARA ASLA YER VERMEYİN.

Yanlış okumuyorsunuz. Evet, Toplu taşıma araçlarında yani belediye otobüslerinde, metrobüste, vapurda, metroda, aklınıza gelen toplu taşıma araçlarının hiç birisinde çocuklu kadınlara asla yer vermeyin. Kucağında veya yanında çocuk olan babalara, dedelere, ninelere de kesinlikle yer vermeyin. Neden mi? Anlatayım...

Efendim, bugün havanın da serinliğinden istifade şöyle biraz evden dışarı çıkıp insan içine karışayım dedim. Benim insan içine karışmam ne olacak ki? Atla Haramidere'den metrobüse, in Kadıköy'e, otur bir ucuzcu tombik arası tavuk dönercinin sokağa attığı masaya, karnını güzelce doyor, sonra tekrar dön Metrobüs durağına, ver elini Haramidere...Sadece yol dört saat sürüyor. Eh o da bana yetiyor. Maksat hava değişikliği olsun...

Kadıköy'e indiğimde saat 16.30 filandı. Karnım çok aç ama şimdi yersem o mideyle namaz kılamam. Resmen uyur kalırım namazda. Hem zaten şöyle bir etrafa baktığımda benim yemek yemeyi düşündüğüm büfenin önü tıklım tıklım. Yani benim orada yemek yemem mümkün değil. "Namazdan sonra tenhalaşır." Düşüncesiyle daldım Osman Ağa Camiine.

Saat 17.13 de ezan okunmaya başladı. Canım ciğerim müezzin ben içimden " Hocam çabuk, açlıktan geberiyorum." Dedikçe uzattı da uzattı ezanı ve bitirdiğinde saate baktım tam 17.20. Yani ezan tam yedi dakika sürmüştü.

Camide bir vatandaşın telefonunun çalması, benim az kalsın müziğin ritmine uyup " Tey tey teyy" Diyerekten havaya girmek üzere olmam faslını atlıyorum. Kazasız belasız bitirdik namazı ve camiden çıktım.

Hemen balıkçıların tezgah açtığı sokağın başındaki büfeye yöneldim ama orada bir şeyler yemem mümkün değil. Öylesine bir kuyruk var ki sanırsın zavallı İstanbul kıtlıktan çıkmış.

"Neyse, biraz daha pahalı olan bir sürü yer var. Birine çöker bir güzel doyururum karnımı." Diye düşünüyor ve az aşağıdaki makarnacıya doğru ilerliyorum. Hay Allah'ım ya...Makarnacı da tıklım tıklım. Evde annesine " Ya anne yine mi makarna? Bıktık her gün makarna yemekten" Diyen ne kadar genç kız ve delikanlı varsa makarnacıda olduğu gibi " Ulan hanım sen makarnadan başka yemek bilmez misin?" Diye zavallı zevcesini rencide eden ne kadar beyefendi ve dahi kocaları tarafından rencide edilen ne

kadar kadın varsa onlar da makarnacıda...Hatta yetmişlik, seksenlik dedeler bile çökmüşler makarnaya.

“ Ulan anasını satayım, ben de hiç yemediğim bir halt yiyim bari. Gidip bir midyeciyeye çökeyim” Dedim, ne mümkün efendim, midyeciyeci, pideci, hamburgerci, börekçi velhasılıkelam yiyecek ile ilgili hangi dükkan varsa silme komple dolu. Hiç birinde boş masa bulup çökmek mümkün değil. Yahu bunca yiyecek-içecek-içinde resmen Victor Hügo'nun sefilleri gibi açlıktan gebereceğim.

Bugün tatidi ya, Bizim İstanbul halkı sanırsın komple Kadıköy'e inmiş. Herkes yiyor, yiyor, yiyor...Sanırsın bu dünyada insanoğlunun yapabileceği başka bir aktivite yok. Sadece yemekle de kalmıyor. O kahveci dükkanları var ya, onlar tıklım tıklım dolu. Barlar tıklım tıklım. Özellikle bira, su niyetine içiliyor.

Yok böyle olmayacaktı. En azından simit çayla karnımı doyurabilirdim. Hemen Simit Sarayına yöneldim. Allah'ım ya Rabbim Simit Sarayı da gırtlığına kadar dolu.

Yapacak tek bir şey kalmıştı. Yolun karşısına geçip Bilgisayarlıların olduğu sokaktaki ucuzcu tavuk-ekmek, döner, sucuklu yumurtacıları yoklamak. İnşallah orada bir yer bulabilirdim.

Neyse efendim o kısımda Allah'tan sokağa atılmış masalardan birinde boş bir sandalye bulup ciğerlerimde kalan son nefesi tüketerek bağırdım “ Çok acil bir pilav üstü tavuk döner ve kola”

İki dakika içinde nevaletim önümdeydi. Sağ yanımda, sol yanımda ve önümde oturan bayanların şaşkın bakışları arasında avını parçalayan bir aslan gibi homurtularla daldım Allah ne verdiyse. Çiğnemedim yutuyorum. Yok yok yanlış anlaşılmasın. Çok aç olduğumdan değil çiğnemedim yutmam. Protez dişleri evde unutmuşum yine. Mecburen çiğnemedim yutuyorum. Aksi gibi tam karşımda cam var ve ben kendimi camdan görüyorum. Görüntüm resmen hem korkunç ve ürkütücü hem de çok iğrenç. Evde bizimkilerden biri öyle yemek yese “ Kalk lan sofradan hayvan. O nasıl yemek yemek öyle” Diye kovarım

Oh beee, kanıma kan, canıma can geldi. Rabbim hiç bir kulunu açlıkla terbiye etmesin.Özellikle de beni.

Efendim buraya kadar yazdıklarımın tabii ki çocuklu bayanlara yer vermeme konusuyla bir ilgisi yok. Zaten o fasıl dönüşte oldu.

Yan tarafımda oturmuş olan turist bayanın bana bakıp bakıp “ Oh my God ! Oh my God” Demesine aldirmeden tabağımda kalan ve çatala bir türlü alamadığım bir iki pirinç tanesini de elimle alıp mideye attıktan ve dahi yağlı ağızımı elimin tersiyle sildikten sonra elimi de pantolonum vasıtasıyla yağdan arındırdıktan ve üzerine bir de bol dumanlı, bol kokulu tütün cigarımı tellendirdikten sonra artık dönüşe geçebilirdim.

Belediye otobüsü ile Söğütlüçeşme Metrobüse geldim ve başladık 34 AS yani Söğütlüçeşme- Avcılar

Metrobüsü beklemeye. İllevelakin sanki bana inat tam on tane 34 Z (Yani Söğütlüçeşme-Zincirlikuyu) Geldi de ancak ondan sonra bir tane 34 AS geldi.

İlk gelen 34 As a binemedim, daha sonra gelene de binemedimi Derken üçüncüye bindim, yanıma da 18-19 yaşlarında bir kız oturdu. O da benimle sırada beklemişti.

Metrobüs hareket etti ve tabii ki her durakta doldukça doldu.

Bu minval üzere Okmeydanı'na kadar geldik. Orada pek çok inen olduğu gibi pek çok da binen oldu. Binenlerden bir grup da dört çocuklu bir aile idi.

Aileye dikkat ettim. Kadın oldukça güzel bir hatun, kocası ise tıpsızlıktan kesin müeebbet yer. Hani aşkın gözü kördür derler ya tam bunlar için uymuştu. Haliyle tıpsız herif bulunca güzeller güzeli hatunu fazladan mesai yapıp çocukları ardı ardına sıralamıştı besbelli.

Dört çocuğun büyüğü erkek ve 12 yaşlarında, diğerleri kız..Biri 10-11 Yaşlarında, biri 7-8 yaşlarında, en küçükleri de en fazla üç yaşında bir bebek...

Yanımda oturan kıza " Evladım çocuklu bayana bir yer versen?" dedim. Kız yüzüme baktı " Ben başkalarına yer vermek için mi durakta yarım saat ayakta sıra bekledim." Eh, kız pek de haksız sayılmazdı. Gerçekten o da benimle birlikte yarım saat sıra beklemişti. Fazla üstelemedim. Neticede kucağındaki bebekle ayakta duran kadının da " Müsaade etseniz de ben otursam." Diye bir talebi olmamıştı.

Bir müddet daha yol aldık ve yanımdaki kız Ayvansaray'da indi. Onun inmesiyle birlikte kucağında çocuk olan bayanın oturmasını bekliyorum ama o da ne? Kadın on iki yaşındaki oğlunu oturttu benim yanıma. Kendisi ayakta, kucağında da bebek...Tepemin taşı attı ama sesim çıkmadı yine.

Az daha gittik, arkamdaki sıradan bir yer boşaldı. Kadın oğluna "Sen arkaya geç otur " Dedi. Oğlan arkaya geçerken iki kızını yanıma oturttu. Kendisi yine kucağında bebekle ayakta. Artık dayanamadım.

-Hanımefendi yanlış yapıyorsunuz. En azından oğlunuz ayakta gidebilir. Siz böyle yaparak çocuklarınızı ileride yaşlı, kucağında çocuk olan insanlara yer vermeyen saygısız bir evlat olarak yetiştirdiğiniz farkında mısınız?

Kadının kocası hiiiç müdahil olmuyor olaya. Kadın ters ters baktı yüzüme.

-Çocuklarımı nasıl yetiştireceğimi senden mi öğreneceğim?

Daha da tepemin tası attı.

-Benden öğrenmeniz şart değil. Ama mutlak surette birilerinden öğrenmeniz gerekir. Bir yer boşaldı, iki tane daha küçük yaşta kızınız olduğu halde en büyükleri olan oğlunuzu oturtunuz. Bir yer daha boşaldı kızlarınızı oturtunuz. Oysa onların hepsi bu koltukların önünde de oturabilirlerdi. Buradaki insanlar nezaket gösterip siz oturun diye oturmadılar ama siz kucağınızda bebek olduğu halde ayakta durdunuz. Bu yaptığınız iyi bir annelik örneği değil.

Kadın yine aynı havada.

-Size ne beyefendi? Siz ne hakla karşıyorsunuz benim nasıl çocuk yetiştirdiğime veya yetiştireceğime. Bulmuşsunuz bir yer oturmanıza bakın ve üzerinize vazife olmayan işlere de burnunuzu sokmayın.

Daha da öfkelenim artık.

- Haaa anladım. Basur var. Oturamıyorsunuz. Afedersiniz. Anlayamamıştım.

Kadın anlamadı Allah'tan, yoksa kızılca kıyamet kopardı sanırım.

Metrobüs yolcuları gülmekten karınlarını tutarken çok şükür başka bir vukuat olmadan sağ salim Avcılar'a vasil olduk. Ama ne var biliyor musunuz? Bu davranış şekli maalesef son zamanlarda bir hayli yaygınlaştı. Yani bugün metrobüste yaşadığım bu olay ilk kez yaşadığım bir olay değildi. Kendisine yer verilen anneler nedense kendileri oturacaklarına kazık kadar olan evlatlarını oturtuyorlar ve kendileri ayakta yolculuk ediyorlar. O bakımdan ben de diyorum ki:"Sakın ola çocuklu kadınlara (Bebekli değil, çocuklu...) asla yer vermeyin."

NOT: Yukarıdaki fotoğraf aslında eski bir fotoğraf zaten dikkat ederseniz bu fotoğrafta dişlerim var. Ben genelde önüme pasta konunca işte böyle bir şeye dönüşürüm. Bugün yemek yerken de aynen böyle bir yaratığa dönüşmüştüm işte.